

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

„EDINOST“ izhaja vsako sredo; cena za vse leto je 4 gld 40 kr., za polu leta 2 gld 30 kr., za četrt leta 1 gld 20 kr. — Posamezne številke pri upravnistvu in po trafikah v Trstu se dobivajo po 3 kr. — Naročnine, reklamacije in inzerate prejema Upravnistvo „via Zonta 5“.

Vsi dopisi se pošiljajo Urednistvu „via delle poste 10 t. p.“; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Inzerati (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cenó; pri kratkih oglaših z drobnimi čerkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

UGOVORI zoper novovrejeni zemljiški davek.

Osrednja komisija za vredbo zemljiškega davka je izvršila težavna svoja dela in finančni minister je uža predložil državemu zboru zakon, katerega je večina posebnemu odseku izročila, da ga prebere in potem nasvetuje sklepe. Novi zemljiški davek slovenskim deželam ne bo nalogal novih bremen, na Kranjskem bo celo za 40% nižji, nego je bil doslej.

Tudi deželne finančne gosposke so dela uže tako dovršile, da v nekaterih dneih začno razpošiljati posestvene pole posameznim posestnikom: od te dobe pa bo na voljo dano vsacemu, kedor misli, da mu se je zgodila krivica, ali kedor opazi resnične napake, da sme zoper predpisane davke ugovarjati.

Ker je to zelo važno za vsacega posestnika, da se obvaruje škode, zato treba, da to stvar natančno razložimo:

V vsakej občini se javno naznani, kedaj se prične doba za ugovore.

Doba bo potem trajala 45 dni; kedor jo zamudi, ta si bo imel škodo sam pripisati, ker se pozneje noben ugovor ne sprejme več.

Vsacemu posestniku se vroči dotična posestna pola.

Vsak posestnik sme v omenjenih 45 dneh ugovarjati glede lastnih posestev, kakor tudi glede tujih.

To lahko stori pri okrajnej cenilnej komisiji, ali pri županu.

Vsak lahko vloži pismeni ugovor, pa sme tudi zahtevati, da se ustmeni njegova pritožba zapiše v zapisnik. Vsak naj pa pazi, da se zapiše to, kar je povedal, v domačem njegovem jeziku, i naj zahteva, da se mu zapisnik prebere, da se pri zapisovanju ne pripeti nobena pomota, ker sicer se mu lahko zgodi škoda, katere ne bo mogel več odvrniti.

V vsakej občini pri županu se razpologe na ogled katastralni zapisniki in mape, razredna tarifa okraja in zaznamek posestev.

Ugovarjati se sme:

1. zoper neresnično vpisanje posestev;
2. zoper neresnično zmerjenje posestev;
3. zoper pogreške v računih;
4. zoper neresnične postavke posameznih zemljiških glede njihove davkove dolžnosti, ali davkove oprostitve, in
5. zoper neresnično cenitev v razrednej tarifi.

1. Neresnično vpisanje posestev.

Vsak naj natanko pogleda v posestveno polo, ko se mu ta izroči:

ali se v njej ne nahajajo pisalni pogreški;

ali se glasi na njegovo ime i ne na koga drugega;

ali so posestva zapisana s pravim imenom, in če je kraj, kder ležé, prav zapisan;

ali ste hišna številka in stanovanje resnični;

ali so v poli vsa njegova zemljišča dotične katastralne občine zapisana, in posebno, ali se ne nahajajo v njegovej poli tuje parcele ali deli.

Ta zadnja točka je posebno važna, ker se leto za leto v posestvu godé velike promembe. Cele parcele ali deli so se dostikrat prodali, zamenjali, po dedovanju prišli v druge roke itd. V posestvenej poli pa je morebiti zapisan še stari, prejšnji posestnik. Kdor to preze i ne popravi, ta bo moral potem davke plačevati za taka zemljišča, ki niso njegova. To se lahko pripeti celo pri celih kmetijah. Taki pogreški pa morajo spraviti kmeta na beraško palico, ker mora davke plačevati od tega, od česar nema nikakega dohodka.

Če lahkemisljeni kmet zanemari take pravke, ne plačuje le davka in doklad, katere bi imel drug plačevati, temuč zaplete se tudi navadno v dolgoletne in drago tožbe, katere njemu i njegovej družini veliko nesrečo na glavo nakopljejo.

So take parcele, n. pr. pašniki, katere več posestnikov skupaj rabi. Naj se tedaj vsak prepriča, ali se morebiti ni njemu samemu pripisalo posestvo in tedaj tudi ves davek, ker zato, da se je posestvo njemu samemu pripisalo, ni še njegova lastnina.

Opaziti je tukaj, da se prepri zastran posestva ne razsajajo pri obravnavah o ugovorih. V to stvar se ne smejo vtikati župani in tudi ne odbori.

Ugovorov pravico ima tisti, čegaver je parcela in od katere uživa dohodek. Prepri o posestvu pa spada pod sodnijo. V tacem primerljaji se sme beseda „v prepriu“ z imenom onega, ki se še na pravico vpira, v opazkah katastralnih spisov pristaviti.

Ko je vsak posestnik v posestvenej poli popravi vse, tako, da je v njej vse, kar je njegovo, i nič, kar ni njegovega, potem se ima brigati za drugo točko:

2. Neresnično zmerjenje posestev.

Ako kateri posestnik meni, da se katera njegovih parcel ni prav zmerila, mora pri tem zelo previden biti, z neprondarjenim ugovorom provzroči nepotrebne troške, ker se mora poslati na mesto zemljemerec, da parcelo z nova zmeri. Tudi mora vsak posestnik natanko zaznamovati parcelo ali nje del, o katerem meni, da ni prav zmerjen.

Pogreški pri meri se utegnó tu pa tam nahajati, ker se zemljišče ni prav zmerilo, ali pa, ker se je mera napéno vpisala v mapo.

Potem pri večjih parcelah, ki so bile poprej skupne, v zadnjem času pa so se razdelile, ali pa če se je posestvo s zamembo, prikupom povečalo ali vredilo in z odprodajo pomanjšalo.

Tudi takrat, ko so se parcele pretrgale vsled naprave cest, javnih potov, železnic, vredbe rek.

Kakor tudi vsled naplavljenja in odplavljenja; vsled zidanja novih hiš, pogorelih vasi; napravljanja pokopališč itd.

Posestnik mora zahtevati, da se ustmeni njegov izrek zapiše v zapisnik.

Če je njegova povedba resnična, tedaj se stanje posestva manj ali bolj predrugači; to predrugačenje se mora tedaj v njegovo posestveno polo vpisati.

3. Pogreški pri računih.

To je tretja točka, pri kateri se sme ugovarjati.

Parcela utegne biti prav zmerjena in v pravi razred uvrščena; čisti dohodek pa je napéno izračunjen, Tukaj je računska pomota.

N. pr. polje meri 4 orale ter je v šestem razredu. Za dotični okraj veljavna tarifa predpisuje tacemu polju 6 gld. čistega dohodka od vsacega orala; tedaj bi to polje dajalo 24 gld. čistega dohodka. V poli pa je zapisanih 20 ali 30. gld. To je tedaj le računski ali pisani pogrešek.

(Konec prih.)

Enakopravnost pred sodnijo.

Da bodo videli naši juristi in nejuristi, kako se tolmačijo postavbe o enakopravnosti tam, kder bi morala vladati največja modrost in največja natančnost in nepristranost, naj nam bude dovoljeno, priobčiti odlok najvišjega sodišča v Beču o zadevi, katero so uže večkrat omenili Slovenski razni listi in ki se tiče slovenske tožbe, podane pri tukajšnji trgovinske sodniji; ta odlok se glasi tako-le:

Štev. 1163.

Gosp. odvetniku Dr. Bizjak-u za kupčijsko hišo ... v Trstu.

Slavno predsedništvo c. kr. višje deželne sodnije je prakcinalo vsled poročila dne 22. decembra 1880 štev. 4230 razsodbo tukajšnje višje deželne sodnije od 16. decembra 1880 štev. 4230, vsled katere je bil ovržen dekret pomorsko-kupčijske sodnije od dne 7. decembra 1880 štev. 14022, ki je odbil Dr. Bizjaku, zastopniku tukajšnje kupčijske hiše Milešić in Dolenc v slovenskem jezici sestavljeno menjično tožbo od 4. decembra 1880 štev. 14022 kakor nepristojno, ker ni bila pisana v jednom iz mej uradnih jezikov, kar pa je slavno predsedništvo na pri-tožbo omenjene hiše ovrгло, ter poslavši vlogo

v končno razsodbo najvišje sodniji v zmislu §. 172 cesarskega patenta od 3. maja 1853 štev. 81, ukazalo je pomorsko-kupčijsko sodnijo, naj slovensko vlogo sprejme in reši, brez ozira na to, da je pisana v slovenskem jeziku.

Z ozirom na to, da sodnije morajo čuvati v uradih nad strogim spolnovanjem postavnih določeb glede uradnega jezika pri sodišču: —

Dalje z ozirom, da je tako strogo postopanje v postavnih mejah za pravilno sodniško upravo neobhodno potrebno; kar bi bilo popolnoma nemogoče, ako bi bilo strankam na voljo dano, sestavljati sodniške vloge v katerem si bode jezici: —

Z ozirom toraj, da tu ni slo le za pravico stranke, moralo se je postopati v zmislu §. 172 cesarskega patenta od 3. maja 1853 štev. 81, kar ima v takih slučajih vselej najvišja sodnija odločiti: — Z ozirom, da sta bila od ustanovljenja pomorsko-kupčijske sodišča izključljivo le italijanski in nemški jezik pri tem sodišči priznana in rabljena, katera so tudi kupci s Primorja pri svojih trgovskih opravilih rabili: —

Z ozirom, da se tako postopanje, ki ni poznalo do sedaj nikakorsnih izjem, popolnoma ujema z določbami §. 13. dr. z. katerega ni omajal in omajati mogel ministerski ukaz od 15. marcija 1862 štev. 865; — Z ozirom, da prav imenovani ministerski ukaz ni imel drugega namena, nego pripomoči prebivalcem slovenskih okrajev, pri sodniških zaslišanjih in v njih vlogah se svojega jezika posluževati, kolikor to dopuščajo jezikove zmožnosti dotičnega uradnika: —

Z ozirom, da tukaj ni jedna ni druga podloga, na katero se upira zgoraj imenovani ministerski ukaz, ni vtemeljena, ker omenjeno tožbo je vložil odvetnik, ki spada pod tržaško sodišče, in v imenu tukajšnje kupčijske hiše, katere gotovo ne bude neznan jeden dveh uradnih jezikov, kajti celo nje menjica je bila v nemškem jeziku spisana: Zato se preklicuje razsodba višje deželne sodnije od 16. decembra 1880 štev. 4230 in potrjuje dekret pomorsko-kupčijske sodnije v Trstu dne 7. decembra 1880 štev. 14022 in to vsled razsodbe najvišjega sodišča od 11. januarja t. l. štev. 2 in z ozirom na reskript od 27. t. m. štev. 214, kar se naznana Dr. Bizjaku ter se mu vrača vloga štev. 14022. —

Kar smo zvedeli novega iz tega odloka, to je, da §. 13. dr. zak. in ministerijalni zaukazi gledé enakopravnosti jezika niso imeli drugega namena, nego zatrditi, da je ljudstvo zarad uradnikov na svetu, ne pa uradniki zaradi ljudstva.

To je popolnoma novo pravno stališče, po katerem je slovanka ljudstvo izbaceno ali izobčeno s polja državljanske enakopravnosti in je

PODLISTEK.

Jugova pripovedovanja.

(Podoba iz južno-slovenskih pokrajin.)

(Dalje.)

II. popotovanje.

„Dober večer prijatelj! Danes sem pa bolj zgoden, kaj ne da? Piši tedaj! Igral sem se z valovi helenskega morja, gonil ladije in sušil solze po suhem in na morji. Potegul sem čez Balkan in od tod dalje po Hercegovini. Zadnja bosanska dogodba mi je bila še živo pred očmi in bogami, ne pozabim je tako naglo.

Danes, mislil sem si, danes pa pogledaš nekoliko po Hercegovini in zalih devok poiščeš. Da jih dobim, bil bi prisegel, kajti davno, davno uže so Turčini uganili in potrdili, da so Hercegovanke naj lepši „srčki“ na južno slovenskej zemlji in — ti bodo uže vedeli, kajti v tem obziru turški nos ni naj manjši!

Puham toraj od sela do sela, od kočé do kočé, dokler ne pridem do revnega selišča pod visoko goro.

Luna se je v zlatorumeni plašé zavita na azurni horizont vzdigala in kakor bogata kraljica, polna milosti žarke na zemljo lila. Nisem vedel, kaj bi začel in dolg čas mi je bilo. Poigraval sem se tedaj z sivozeleno oljko. Pod tisto oljko

je stala spletena utica. Bojazljivo šepotanje je iz nje prihajalo. Dva zaljubljena bodeta pač, tako si mislim, kajti veš, taki ljudje so naj srečnejši ob marijinem zvonjenji pa tudi še nekoliko pozneje! Da bi nju šepetanja nihče ne slišal, začel sem sam nekaj glasneje po drevju ubirati.

Zmuznel sem se po tankem meščevem žarku v uto. Žarek svetle lune obtiči zalil devokji na drobnem obrazku, jaz sem se jej pa v lase spravil. Zala deva je bila ta Hercegovanka in pravim ti, da poznam lep del sveta, lepšega dekleta pa nikdr!

Popisoval ti je ne bom, ni moja navada in tudi vem, da bi jo slabo zadel; če te pa mika razno nje podoba videti, poišči si jo blizu Ljubljane — na kmetih. Nekaj podobna ji je! Le toliko je bistvenega razločka mej obema, da je imela Hercegovanka črne lase, kakor svilni baržun. Kranjski „srček“ pa je rumenolas kakor pražnje.

Slonela je, o prvej govorim, na ramenu svojega milega in oko ji je plavalo od rajske sreče pijano v njegovem črnem očesu.

Videl sem, kako je mladi Hercegovac svoje nevesti roko podal — da je bila njegova nevesta, to mi je luna povedala in ona ve!

Kakor roža v majniku, žarele so njene ustnice; in kakor večerna zarja na jasnem nebu zimskega večera, svetila so se jej okrogla ličica, ktera sem lahko pobožal in ustnice sladko poljubil.

„O srečni Jug!“

Le pusti me, in nič me ne blagruj; k malu boš slišal, da ti lasje k visku stopijo. Piši! Luna se je jedva za rovak gostega oblaka skrila, in ko bi ustrelil, planeta dva roparja v uto. Bila sta Turčina. Prvi porine hanžar nič hudega mislečemu Hercegovcu v srce, da se uboječ takoj zvrne. „Anica“, slišal sem ga še zdihnóti in več se ni ganol. Drug njegov pa zamaši Anici od straha odprta usta z robcem, popade deklinó in zbežala sta zločinca v temno noč!

Divja jeza me je popadla in zatulil sem po drevji in okoli koč in po podstrešjih, radi tolike hudobije, ki se je črnej noči v oči zgodila. Klet sem! Proklet sem noč, ki dopušča hudobije, proklet samota, ki roke križem držé, vsakemu zlodejstvu priliko ponuja; proklet sem vse, kar me je kedaj veselilo, a vse skupaj ni nič pomagalo. Anica je zginola.

„Kaj tudi kleti znaš?“

Tiho bodi! Turčina sta s plonom zbežala in kar zmanjkalo ju je. Drla sta proti Trebinji in vso pot sem ju lasal, zdaj jednoga zdaj drugega. V Trebinji zgineta v pašinem gradu.

Pihal in puhel sem okolo oken in vrat, iskal sem kake špranje, kjer bi se dalo notri smuknóti in evo me! ni mi bilo treba dolgo iskati. Hvala turškim hišam in njihovim stavbenim mojstrom, špranj in razpok imajo več na sebi, nego pri nas ne vem kateri berač krpanic na svoje obleki. Pri oknu smuknem tedaj notri in se med zastore pomešam, ki so teski, svilnati od stropa do tal viseli.

Na divanu, ki je bil ob vseh štirih straneh, čepelo je rejeno človeče in pušilo. Takoj sem uganil, da mora paša biti.

Duri se odpro in tista lupova, ki sta v Hercegovini zlodejstvo storila, prineseta onemoglo in nezavedno Hercegovanko, ter jo posadita ali bolje rečeno, položita pred pašo na divan.

Ležala je kakor mrtva in lepa je bila tako.

Paši oči zažare, kakor sivemu volku, kadar sreča mlado jagnje. Z nezmerno strastjo je pasel umazano dušo na nedolžnej golobici, ktera je edini pregrešek ta imela, da je bila lepa, kakor mavrica na oblačnem nebu in mila kakor luna o polnóci na jasnih višavah.

Lupovoma vrže mošnjček rumenjakov in ju zapodi. Anica pa le leži kakor mrtva in nič se ne gane. Paša tleskne ob dlan in sluga pride. „Čvrste vode in oceta!“ zaukaže paša; sluga otide in se zopet takoj z obema povrne. —

Močili so jo po sencih in kanili so jej tudi nekaj kapljic okisane vode mej zaprte ustnice. Ni bilo dolgo in deklet oči odpre. Plaha se okolo ozira. Mane si oči, z rokami prijema svetle zastore; ah vse je res! Ubožica je menila, da se jej je senjalo. Ali bila je žalostna resnica! Oh da bi se jej bilo le senjalo! Hude sanje, take sanje za posteno krščansko kri, a minejo pa vendar le. Tukaj pa taka, taka huda resnica, o moj Bog, moj Bog! Veš, tako ti je plakalo to dete, da bi se bil kamen omečil. Tisti ljudje pa niso imeli srca! Pa kaj, kder se pohot in strast oglasita, tam srce na pamet sede.

torej s tem najvišje sodišče na Dunaji izreklo, da slovenski in hrvatski narod na Primorskem sta „paria“ pred sodnijo. —

Vse to se godi pod vlado Taaffejevo. — Menimo, da ne potrebuje ta stvar posebnega komentara in da naši poslanci na Dunaji bodo pač znali varovati pravico našega naroda. —

Ta stvar žali naš narod do skrajne meje, prosimo torej naše poslance, naj ne mirujejo, dokler nam ne bode dana pravica, ki nam gre pred Bogom ne pred svetom.

Najlepše o tej pravdi pa je to, da je dr. Bizjak primoran bil, podati italijansko tožbo, katero pa je toženi zavrnol, češ, da ne umeje laškega in da ne sprejme tožbe. — Naj nam zdaj gosp. Schmerling pové, v kakem jeziku mora tverda tožiteljica zdaj tožiti, da pride do svojega denarja? Toženi je tudi Slovenec in prebiva na Slovenskem ter ima tudi pravico zahtevati, da se ga toži po slovensko, posebno, ako tožba pride iz takih krajev, kjer prebivajo Slovenci. — Hic Rhodus, hic salta. —

Politični pregled.

V državnem zboru je prišel predzadnji vtorek na vrsto zakon o vredbi zemljiškega davka ter bil izročen davkovskemu odseku, kar je znamenje, da bo potrjen. Levičarji so strašno rujevali zoper ta zakon, a propali so. Zagrizli jud Neuwirth je strastno napadel finančnega ministra ter mu celo očital, da je iz Galicije domá. Minister ga je krepko zavrnol ter rekel, da tudi on mora biti kje domá. Ko bi Neuwirth bil pomislil, da je Galicija Dunaju bližje od one dežele, katero so judje Filistejcem vzeli, ne bil bi se tako blamiral.

Vlada pripravlja načrt zakona, po katerem se ima uvesti borsni davek. To bo levičarje in judje zopet zelo peklo, a tak zakon je popolnoma pravičen: če mora ubogi kmet, ki se od zora do trde noči upira in ubada, da more živeti, plačevati davke, zakaj bi jih ne plačeval lahkoživeci bogatini, ki navadno nima drugega dela, nego da od 12 do 1½, na borski in milijoni igra.

Tudi davek na žganje se ima promeniti; dotični predlog se je izročil davkovskemu odseku, da ga pretrese in o njem poroča državnemu zboru.

Dr. Tonkli je v odsekovej seji za jezikovo prasanje živo risal krivice, katere se gode vsem Slovincem v sodnijah, ker sodnije z redko izjemo rabijo le nemški ali italijanski jezik ter dokazoval, da je v slovenskih deželah treba enacega ukaza glede rabe slovenskega jezika v sodnijah, kakor se je izdal za Češko in Moravsko. Minister Pražak je Tonkliju odgovoril, da bo skrbel, da se potreben ukaz izda.

Dr. Rieger pa je v svetelj jezi zgrabil Herbsti in njegovo stranko ter je očital, da kliče na pomoč čez mejo. Živo zadete na Nemško skilece centraliste je to strašno razburilo, sikali so kakor razjarjeni gadje, a Riegerjevega očitanja niso mogli ovreči. To je prav, da se je tem ljudem resnica v obraz povedala tam, kjer ima največ veljave in moči.

V dobro podučenihih krogih se trdi, da gosposka zbornica ne sprejme zakona o razširjenju volitvene pravice. Žalostno!

Podučni minister Conrad je ukazal slovenskemu profesorju, izvrstnemu učenjaku in rodoljubu Sumanu, naj izdela načrt, kako bi se izvršila dr. Vošnjakova resolucija glede uvedanja slovenskega jezika v srednje šole na Slovenskem.

Dalmatinski skofje so se zahvalili papežu, ker je izdal encikliko o s.s. Cirilu Metodu. On jim je v posebnem pismu odgovoril, da ga je zelo razveselilo, ker so zadovoljstvom sprejeli njegov dokaz blagonaklonjenosti nasproti Slovanstvu i ker priznavajo, da so od nekdaj delali papeži za njih narod. Papež izreka tudi nadejo, da se i drugi Slovani vrno v katoliško cerkev.

Hrvatski sabor je 15. t. m. po dolgih debatah sprejel poročilo regnikolarne deputacije o združenju Krajine z 47 glasovi proti 17. Po tem takem bi se imela zdaj Krajina z Hrvasko združiti, a Madjari bodo gotovo še zapreke delali pri prasanji, ali ima Reka pripasti Hrvatom, ali Madjarom. Če se Hrvati pri tem prasanji ne udade madjarskim zahtevam, gotovo se ne dobó Krajine.

Velevlasti se zelo prizadevajo, da mej Turki in Grki ohranijo mir, a teško kaj upravijo. Turčija bi res rada mirovala, ali tega, kar zahteva od nje Grška, pa gotovo ne stori, in Grška ne more več nazaj. Še le te dni je šlo zopet mnogo konj za grško vojsko skozi Trst.

V Berlinu se je odprl 15. t. m. državni zbor: prestolni govor poudarja prijateljstvo z sosednjimi velevlasti ter izreka upanje, da se ohrani mir, i če se to popolnoma ne doseže, vendar se vojna tako omeji, da se ne dotakne Nemčije in nje sosedov.

V Rimu so zadnji teden imeli demokrati zbor in sklenoli, potezati se za občno volitveno pravico. Pripovedujejo se tudi, da so v tajnih sejah delali sklepe o Irredenti.

Angleže so boerci v Transvaalu pripravili v tako zadrego, da si prizadevajo z njimi pomiriti se ter jim obečajo popolno svobodo.

Ker boerci tudi želé, da se mir sklene, zato utesne te vojne k malu konec biti.

Dopisi.

Iz tržaške okolice 14. februarja.

(Ljudsko popisovanje). — Znano je, da so za ljudsko štetje magistratovi najemniki za okolico pooblaščen, i sicer le za kmeto, za druge pa ne.

Nekega dne tedaj pride k meni uradnik, da bi mojo družino i druge popisal. Jaz sem mu rekel, da umejem sam pisati, i naj se tedaj name zaneše, ter mi pole izroči. Uradnik se izgovarja, da nema rednih pol, in da mora vse v uredi napraviti. Zapiše tedaj vse date na kos papirja z olovom: on ni pozabil, da ne bi me bil opomnil na rubriko „občevalni jezik“, ker jaz tudi italijanski govorim. Jaz ga sicer zavrnem, da je to moja reč, ako pa treba, navedem mu še druge jezike, ki jih dobro govorim. Kaj je mož potem v glavno polo iz tistega papirja posnel, tega ne vem: a mogoče je da me je v Italijana prekoval, ker tudi „italijanski govorim.“ *)

Očital sem mu vse strani, ki se pri štetju ljudstva gode; ali on se je izgovarjal, da je ponižen magistratov sluga, da mora delati, kakor mu on zapoveduje.

Znano mi je, da je nedavno neko mlado najemniče prišlo h kmetu v Rocol, da bi mu družino popisalo. To človeče, to se ve da, nagovori ga v italijansčini, naj mu imena svoje družine pove. Kmet, iz Beke rodu, osorno ga pogleda, rekoč: „Tukaj govorimo slovenski“. Človeče: „Če hočete, jaz govorim tudi nemški“. Potem zapiše sopot na listič papirja imena družine z olovom i gre.

Zopet pride magistratov uradnik ali najemnik k drugemu kmetu v Rocol, da mu družino zapiše. A ko je s tem pri kraju, pride do živine. Kmet pove, da ima tri krave in osla; ko pa mej tem še vol s paše domu priroma, vpraša uradnik, čegav je vol? Ko mu pa kmet priklina, da je njegov, nagovarja ga, naj mu kaj nagrade v denarju dá, da mu potem le eno kravo v polo zapiše. Kmet se sicer brani to storiti, rekoč: da ni dolžan nikomer kaj plačati; ali njegova žena v to privoli i hotela mu je dati 20 novcev. Ko pa uradnik vidi tako malo plačila, zahteva

*) Tako se delajo v Trstu Italijani v višjo čast i slavo „Irredenti“ in v pričo gosposk, ki to prav dobro vedo. (Uredn.)

štirideset novčičev. Zena se spomne pregovora: „Kdor malega ne ceni, velicega vreden ni“, smukne novce zopet v žep, in uradnik nevoljno otide. —

Take nerednosti se pod tržaškim županstvom pri popisovanju ljudstva gode. Koliko Italijanov letos naš magistrat v Trstu nasteje, to bomo še le pozneje videli. To pa uže zdaj vidimo, da je najmanj polovica Slovencev zapisana mej Lahe, da se bodo potem bahali številom, katero so sami skovali i še bolj zahtevali pravice zase, na čast — Irredenti!

Naj zabilježimo še to, da c. kr. deželno namestništvo ni mezinca nij premaknol pri vseh pritožbah, katere slišimo vsak dan zoper magistratovo samovoljno počenjanje pri ljudskem popisovanju. — Naš magistrat — to vsak vé — bodi si Lah ali Italijan — hoče imeti v Trstu i celo še v čisto slovenske okolici, zgoli Lahe, da več veselja napravi tam v „rešenej“ deželi, in državnim gosposkam, kakor vse kaže, to mora prav ljubo biti. — Nu, tudi to probijemo, ker v naših žilah teče še taka kri, ki se ne strdi tako hitro, kakor nekaterih birokratov, zavidežev, hinavcev i preperelih sovraznikov do našega naroda.

Hej Slovani, naša reč slovanska v našej krvi napreduje!

Iz Rifenberga 24. januarja *)

Dopisnik iz Rifenberga se je oglasil 2. t. m. v Soči ter objavil volitve novega starešinstva. On argumentuje: O njej bi se dalo mnogo pikantnega povedati, — pa molečimo, da bo enkrat en dopis iz Rifenberga brez zabavljanja, kar se do sedaj, od kar pameti pisalec teh vrstic, ni še zgodilo. Povedano bodi le to, da so trezni in mirno misleči občani z vspehom precej zadovoljni, ker imeli bodo v zboru vendar večino. Pisalec onega dopisa se previdno ogiblje objaviti način one volitve, če tudi se je on in njegovi privrženci, kakor se iz omenjenega dopisa vidi, zanjo močno zanimivali. Odstranil bi bil rad vse osebe, koje so mu trn v peti; potem bi se bil mogel radostno pohvaliti, da je dosegel zaželenih ovčic, katere bi z nepogojno podvrženostjo njegovi in tovarišev sobičnosti in vsevednosti stregle. Ker tedaj dopisnik o volitvah govori, uaj bi omenil onih pikantnosti, pa ne jih zamolčal. —

Ker jih je pa on zamolčal, objaviti jih hočem na kratko jaz. Dolgo uže pred volitvijo so skrbeli neki gosposke se svojimi privrženci na tiem in previdno, da bi se za njih tabor vsaj toliko klečepalov v novo starešinstvo vrinolo, da bi zadostovali posebnim namenom in da bi imeli iste pod svojim regimentom; prirojenega jim „ego sum“. — Naj pridem k stvari. Prvi dan volitve je bila, kakor je to navada, povabljen k volitvi tretja skupščina. Na hvalo Brejske kat. občine moram priznati, da so v tem obziru jako zavedni svojih političnih pravic, ter vdeležili so se z malo izjemo skoraj vsi. Bila je namreč ogromna zmagovalna večina volivcev in to je bilo onim gosposdom „voda na mlin“. Gospod župan je, to se ve da, ko ni bilo drugih domačinov, sestavil volilno komisijo skor iz samih — klečepalov. Potem se umeje, da kakoršni pastirji, take ovčice. Vrh tega se je volitev te volilne skupine vršila jako nepostavno in pristransko. Navesti hočem le en dogodek: nek gospod je glasoval — brez vsega opravičenje — čuje — stiri če ne petkrat, in slavna komisija je k tej nepostavnosti mirno molčala. S kratka, ukali so radostno ti gosposdje, ker se jim je posrečilo v tej skupini priboriti si svojih privržencev. To pot je vlovil eden onih gosposdov tudi en glas za četrtga namestnika. Uže koj isti večer so ti gosposdje dali ukaz svojim „mešetarjem“, da so drugi dan na vse rano šli od oddelka do oddelka, od hiše do hiše, od volilca do volilca

agitovat in terorizirat volilce, da morajo namreč voliti one, koje njih gosposdje ukazujejo. Eden teh gosposdov sam pa je čakal volivcev pred volilnim shodom, da je vsakega nagovarjal, kake kandidate ima voliti. Prišla je namreč ura volitve druge skupščine.

Gospod župan pa je sedaj dobil moža avtonomne in postave večje, koji so, kakor se je pri komisiji pokazalo, onemu gosposdu v veliko srd, odstrigli jezik, ki je hotel si pravico svojiti zopetnega glasovanja. Jezil se je, in dal na zapisnik, da se na dotični kraj pritoži. Opustil je pa to pritožbo zgoli iz nedoslednosti.

Druge volilna skupina je bila na veliko srd onih gosposdov končana, in gospod župan veli, naj voli isti dan popoldne prva vol. skupščina.

Tudi sedaj je bil eden onih gosposdov prvi na volišči, če tudi mu javna politika prav slabo pristuje. Volitev se je pričela s prav tisto komisijo, kakor zjutraj, potem ko je g. župan prebral dotično vol. postavo.

Ta volitev je bila najburnejša, ker je bil največji ljubljeneč onih gosposdov, „general vseh klečepalov“ v tej vrsti: ko je ta, na kojega je bilo vse klečepalstvo zidališče naslonjeno, sijajno propadel, bil je največji stok in jok v Izraelu, Finis rerum za tri leta; odstranil se je tako največji „intrigant“ ki je zdražil, ščuval in cepil dobro misleče in mirne starešine. To prigodbo in dovršeno volitev Rifenberskega novega zastopa sem popisal le zato, ker je ni hotel popisati dopisnik v Soči; to bo, mislim ona pikantnost, o kojej je imel govoriti. —

Kar se pa tiče nasveta, koga naj bi volili, menim, da smo tudi drugi Rifenberžani nekoliko izurjeni in izkušeni o tej zadevi, ter da sami uže to vemo, kar nam gosp. dopisnik hoče svetovati. Da nismo poznali dobrih lastnosti g. župana, ne bi ga bili volili uže trikrat zaporedoma. Na dalje priporočam še slednjit dopisnik: Take lastnosti se zahtevajo od pravega župana: Ne bodem vam popisoval, koga in kakega nemate voliti, da bi kedo ne rekel, da s prstom za njim kažem. Radi bi bili javno s prstom za njim kazali, pa menda ni kazalo. Saj, če se ne varam, le on in njegovi prijatelji se ne daje upognuti domišljijam prevzetnosti in vsemogčnosti onih gosposdov. Reči moram, da njih „švindeli“ tu pri nas nič ne opravi, če tudi bi radi vse nadkraljevali, zavezali nam oči, ušesa in jezik, da bi nobeden nič ne vedel in znal, da bi potem lažje zabijali nam v glavo svoje bedaste principe. Inteligentnejši ljudje se pa prav nič ne menijo za njih teorijo, in se bodo če dalje manj menili. —

Z Opčin 20. februarja 1881.

V saboto 19. t. m. je napravil naš „Miče“ plesni venček, kakor navadno vsako leto v predpustu. Zbralo se je ta večer dovoljno število občinstva, zraven domačih tudi več odtičnih narodnjakov s Proseka in s Trebič. Vlada je najlepša sloga in bili smo ves čas tako lepo židane volje, kakor je le mogoče biti v domačem bratškem krogu. Obiskala nas je tudi plemenita gospa Arrundel-Bourton, ki se vsak teden nekoliko dni mudi v hotelu pri Obelisku, in se je jako zanimala za narodno običaje in noše. Hvalila je narodno obleko naših „mandriker“ in z nami vred obžalovala, da se ta lepa i okusna noša vedno bolj izgublja v amuka oni „purgarskega“ stanu. Mi smo plemenitej gospej jako hvaležni, da nas je počastila z svojim pohodom in da se tako prijazno zanima za naše slovensko ljudstvo.

Kot prisladek naj Vam, č. g. uradnik, poročam, da se je pri tej priliki pričelo obzibljno dogovarjanje, naj bi se ustanovilo na Opčinah toliko potrebno „Bratno društvo“. K temu početku pozivljajo vse domače rojake kličem: na delo, in srečen uspeh! —N—

V Rojnu, 18. februarja 1881.

(V malih stvarih, velika skrb! Monte Video.)

Gospod pisatelj P. pl. Radics v razpravi „Slovenščina v besedi in pismu“ v letopisu Mat. Slov. za 1873 l. v. IV oddelku „Slov. po urejih“ str. 32, piše: „V dokaz, kakó je patrimonijalnim pisarnam rabila ravnopravnost, naj se omenja tdi nekega nadpisa v gradu Lemberškem na spodnjem Stajerskem blizu Celja, kjer se beró te le besede: Amtskanzley der Herrschaft Lemberg. „Petek je toshni dan“. Der Amtstag ist jeden Freitag Vormittag. To je res le drobtina, kakersne v današnjih dneh brezvspešno iščemo. V malih stvarih, velika skrb. Iz malega zraste veliko. Drobno seme, velikansko drevo!“

Slovenci, ako je stvar še tako male vrednosti, zahtevajte pri vsakej prilici i odločno brez ovir, da sem vam zasuka po vašem „kroju“!

Na čelni strani knjižice pravil društva dosluženihih vojakov za Trst in okolico stoji tiskarnica v slovenščini za Slovence; kar je vse hvale vredno i se glasi:

Prvo društvo vojakov doslužnikov — v Trstu in okolici — si častita imenovati — Gospoda — „Ordentliches“ udom, pod štev. — na podlogi priloženih pravil. — Društveno prvosodstvo — „Triest“ dne — „Februur“ 18. —

Vprašam, ako je čelo v slov. tiskano, zakaj pa društveno predsedstvo ne oskrbi, da se i tudi „krope“ besede po slov. zabilježe i ne po nemško? Takovo ravnanje, ni dosledno! Priporočali bi tudi, da priimki in imena slov. vet. udov, naj se slov. zapišejo i pri tem poslu naj se malo bolje pazi na slov. pravopis. Ako se

„O mama moja, kaj si učakala! Tvoja Anica v krempljih krvoločnega risa! Nedolžno jagne v volčjem žrelu, golob v jastrebovem gnezdu! O da si me rodila! Nič več ne bodeve zvečer rožnega venca molili, nič več ne svetih pesni popevali!“

„Ne jokaj, srce moje“, tolaži paša ihtečo devico, „pozabi mame, pusti rožnivenec in svete pesmi in moja bodi. Uživala boš veselje in radost v naj obilniši meri! Nič ti ne bode manjkalo! Odločena si bila sicer za Sultana v Carigrad. Ali Allah je velik in jaz tudi nekaj premorem! Ne bode te imel Sultan! Prelepa si, da bi te kedaj iz rok izpustil. Grad se mi poprej nad glavo razsuje, nego mi ptičica od tod vzletiš!“

Jezem sem pograbil zastore in jih rejenemu pasi v obraz zagnal, naj jezik za zobmi drži!

Anica, junaska Hercegovanka, pautihne in pemisli. Dobro in določno spozna prežalostne razmere, v ktere so jo pohlepni ljudje lupeži pripravili. Kar bi si bilo vsako turško seme v najvišjo čast in srečo imelo, zdelo se je krčevske Hercegovanki sramotno in greh! Ha! tako da, da! Oči ji zažare in kakor ranjena srna plane k visku in je z enim skokom pri nizkej mizici. Tam je ležal nož, ki je bil oster kakor britev in je bodel kakor šivanka. Junasko dekle ga popade in si ga zabode v lastne prsi, zopet ga izdere in po tleh vrže. Rudeč curek vroče srčne slovanske krvi šine bledemu pasu po obrazu. „Tu imaš krvolok, to tebi, drugo Bogu in mojemu Mirku, s kojim se skoraj združiti menim.“

Izgovori in pade.

Popihal sem ji zmedene lase raz čela in jo še enkrat pogledal in lepa je bila še v smrti, da, tako lepa, kakor moja prijateljica, blede luna, ki si je iz sramožljivosti z mojim plašcem obraz zakrila.

„Kaj pa potlej?“

Ne bodi siten in počakaj, da se beseda uleti! Dekle je bilo mrtvo, tako mrtvo, kakor snop. Le žugnolo ni več! kakor jo je paša poprej slastno pogledaval, tako se je sedaj studom od nje obračal. Najrajši bi se je bil takoj znebil. In res, prišli so možje, ki so Anico z saboj vzeli. Nesli so jo venkaj — daleč venkaj — tja kjer je globoka jama podzemeljska kotla.

„Kakor je zalo, tako je teško to deklčo“, meni prvi širokohlaničnik.

„Res, do sile je teška in glej kako lepe lase ima, škoda bi jih bilo dati zemlji“. Rekoč potegne handžar in odreže valovito kodeljo las z deklčine glave.

„Kakošen li ima vrat to gjaversko dete?“ meni drugi, resk potegne s handžarjem in glavica se je zavalila po tleh. „Da bi bila gjavrova in bi vsaj brke imela, potem bi uže bila za porabo; nasadil bi jo doma pred baremom na kol. „Na, tu le notri hodi!“ In vrgel jo je v jamo.

„Vidiš, vidiš tudi lepe prstane ima, škoda bi jih bilo v luknjo“, meni tretji in poskuša prstane sneti. Bili pa so nekaj majhni in niso hoteli radovoljno starega mesta na prstu pustiti.

„Kaj se boš li ukvarjal, prst jej odrezi, saj ga več ne bo potrebovala.“

„Prav si rekel!“

Handžar se zabliška in prst s prstani ostane v divjakovej roci. Turčin prstane posname, prst pa za glavo vrže rekoč: „Naj ga išče. Saj Mohamed za njo ne mara, ker ni naše vere! Nič ne škodi!“

„Kaj pa obleka, Arif, mari jo, kakor je, notri vržemo?“

I kaj še? meni Arif, škoda bi je bilo. Le slecimo jo. Da bi bila živela, slekel bi jo bil paša Račić, sedaj pa, ko je mrtva, slecemo jo pa mi in potem jo zmesarimo.

„Jug, Jug, ali te ni bilo sram poslušati takih besed in roke križem držati.“

„Kako pa da! Le poslušaj! Po meni je začelo vse vreti. Veš, da sem na suhem prav tako krotak, kakor sem na morji strašan. Dva-krat, ali trikrat grem po sapo, vzamem jo polna usta in puhnem mej zlojede, da se je eden takoj v jamo prekopicnol, in prav tisti je bil, ki je hotel Anico še po smrti mesariti.“

Zatulil sem mu smrtno pesem po votlini, od kodar se več ne povrne. Druga dva pograbita mrtvo telo, ter ga vržeta v kotlo, pobereta naplenjeno obleko in zgineta v temno noč.

Jaz pa sem za njima zapiskal: „Strelna na vaji!“

(Dalje prih.)

CENIK RAZNEGA BLAGA.

hoče imeti lepo poslopje, treba je paziti na vse črte i poteze, da se vjemajo — drugače rokoko! O italijanskej spedičiji k južnemu tečaju, št. 3. l. Edin. je napačno poročala pisarje: ... odrine iz Monte Video (v Braziliji) proti — itd. Monte Video ni v Braziliji, ampak zdaj je samostalna ljudovlada. Na severu — v shodu meji s brazilskim carstvom i na zahodu i jugu z argentinsko ljudovlado i na vshodu z atlantskim oceanom.

Ta država se i tudi zove „Banda oriental“, to je: Jutrova stran. Pravi jo tudi „Uruguay“ po reki, ki jo moči. Bila je preje velika brazil-ska pokrajina; ali 1825 l. so jo oklicali samo-stalnim državam i 1828 l. je bila od družih velesil za samostalno priznana. Nje površina meri okoli 17280 mir. v broji do 500.000 stanovnikov.

Glavno mesto je Monte Video, ki broji skoro 150.000 prebivalcev ob ustju La Plate. Mesto ima zelo veliko luko — toda dokaj pre-plitvo za velike ladije. Nekateri zemljepisci po glavnem mestu zaznamujejo vso državo.

Vsak mesec redno vlaški parobrodi plujejo mej ligursko Genovo i to južno-ameriško ljudov-lado. Glavni deželi vlaške naselitve ste Ar-gentina i Monte Video.

Tedaj ni čudo, ako se tam dobiva mnogo Lahov naseljenih. Zdaj pobajajo tudi v Brazi-lijo posamezniki. Če se ne motimo, bil je nekdanj Garibaldi glavni general v tej republiki. (a)

Predpustni pogovori.

Miha: Kaj novega kompare Jaka?

Jaka: Ali nisi čital velikih plakatov po mestu, ki naznanjajo v našem domačem jeziku, da bode v saboto, 26. t. m. velika beseda s plesom v velikem gledališču „Politeama“.

Miha: Torej tam, kder je imelo zadnjič naše delalsko društvo tako krasen ples. — Ma, kompare, povej mi vendar, kaj se bo vse videlo in užilo in koliko se bo plačalo, da se bo smelo v gledališče?

Jaka: Za 25 soldov bodeš slišal lepo petje; pelo bode nad 80 najboljših pevcev in videl boš tudi lepo igro „v Ljubljano jo dajmo“, videl boš Pavleta, kako bo korajžno skakal, ki mar-sikatero tako smešno pove, da se bo vse gledališče na vso moč smijalo, videl boš starega Kranjca, kako se bo jezil, ker ne bo hotel dati svoje lepe hčere „škricu“, na zadnje pa „škrice“ vendar zmaga, kakor navadno, saj veš da „škrice“ ima vedno zadnjo. Pravim ti, kompare, da bode to kaj lepa in redka stvar — in vse to za 25 soldov! Če pa plačaš 60 soldov, pa boš videl vse to in pa plesal boš lahko vso moč do ranega dne, tako da uženeš letošnjega pusta prav po ceni.

Miha: Če pa je tako, potem pa pridem tudi se svojo Marjanco, da pleševa eno „monfrino“.

Jaka: Jaz pa pripeljem Tince, to se bo plesalo, da bo kaj, pa veš, zakaj bo še posebno četno: godli bodo okoličani in ti znajo naše dance, kakor nobena druga godba.

Pa veš kaj sem slišal, da pride tudi sam „governator“ in več generalov in drugih prav visokih gospodov in da pridejo tudi nekateri Gorjanci, mnogo Kraševcev in drugih, le tega ne vem, če pridejo tudi ljubljanski sokoli, tisti rudečesarjari; te, te bi jaz rad enkrat videl, potem bi pa pisal „Indipendente“, da je Garibaldi uže tu.

Jaka: Corpo di Bacco, to bo pa kaj po-sebnega, treba torej, da pridemo 26. t. m. vsi okoličani v „Politeama“; no pa saj to gledališče je še v okolici in je prav lepo, kakor sem slišal. — Ali veš pa, kako „Indipendente“ in „Citta-dino“ skadeta od jeze, ker se v tržaskih gledališ-kih tudi po naše igra in poje? To ju ča nič kar vrag vzeti in to je dobro znamenje; pa da se bosta še bolj jezila, treba je, da vsak Slovan z vso silo podpira one gospode, ki nam naprav-ljajo tako lepe domače reči.

Miha: Bravo, Jaka! Tako je prav! Jaz in ti bova hodila po vsej okolici in povsod ljudi nagovarjala, naj le pridejo in prinesejo te male groše na oltar domovine; saj čisti dohodek te veselice je tako namenjen takim rečem, ki imajo podpirati napredek našega ubozega naroda, iz katerega se sme vsak privadranec norca delati, kakor se na priliko norca dela „Cittadino“, ko piše, da bo odslej v Trstu vse „per zakaj“, da bode Nabergoj „governator“ itd.

Jaka: Veš kaj, kompare: pusti norca naj le burke dela. — Ti ljudje so kupljeni in piše-jo za tistega, kateri več plača. — Dobro znamo, kako so ti ljudje pisali leta 1868; a potem so se jim vendar hlačice tresle in so klicali poli-cijo in vlado na pomoč. — Njih moč je v je-ziku; oni niso bili, ko so naši očetje tukaj ledino orali, oni so pet pojedejo, a mi ostanemo tu in bomo še vedno tu sejali in orali majki Slavi na čast in slavo, kajti vse te šarlatanerije propadejo, a naš kmet in naš narod bode pa vedno stal, peščica teh ljudi ne bo dolgo norcev brila z ogromnim narodom, ki dela in trpi za Trstom in ki ima za saboj na milijone in milijone svojih bratov. —

Miha: Prav si govoril; zatorej pa živeli Slovenci! in na svidanje v soboto v Politeama ali „Paolo te ciama“, ne vem kako mu uže pravijo temu gledališču.

Jaka: Na svidanje, kompare Miha! Pojdem pa precej povedat Marjanci, da se pripravi lepo po naše za domači naš ples, pozdravi botro Tince in pripelji jo gotovo se seboj. —

	za 100 K.			za 100 K.	
	od f.	do f.		od f.	do f.
KAVA: Moka	112	124	MOKA ogrska	0	1 2 3 4 5 6 7 8 9
Ceylon biser	113	130	22.50, 21.50, 20.40, 19.60, 18.50, 17.80, 17.00, 16.00, 15.50	5	—
plant. fina in najfineja	110	126	otrobi deboli	4	60
srednja in „fina“	90	105	drobni	13	19
native	76	83	ajdova	8	10
Portorico	96	110	koruzna	38	38
Malabar native	84	90	Ram Jamajka (liter)	—	86
La Guayra	100	110	Demerari	—	37
St. Domingo	72	80	St. Jago	—	32
Bahia	50	60	Vino eipersko (hektoliter)	35	60
Rio najfineja	75	85	Malaga (aroba)	10	12
fina	70	75	refoik iz Istre (botelja)	—	80
fina in navadna	66	66	istersko (hektol.)	26	36
Santos navadna in fina	72	81	teran	30	45
Java Malang	86	91	ripavsko	16	24
Manila	70	80	hrvatsko	10	11
Guatemala	80	85	ogrsko	11	16
Sladka škorja	51	55	dalmatinsko	10	15
Nageljnovi erodici (šibice)	170	175	PREDIVO konopljeno Ferrara	44	45
Paper Singapore	58	59	Bologna	40	43
Batavia	61	63	Cesena	41	43
Piment Jamajka	69	70	dolgo čiščeno	75	86
Imber	29	30	najfineja	86	87
Sladkor avstrisjski v štokih rafiniran	32	35	za dreto	80	96
„v kosih“	30	31	BLAGO: Kafr	190	195
OLJE: Ital jedilno navadno	35	39	Orehi dalmatinski	16	17
fina in najfineja namizno	31	35	Virh	46	54
Levantinsko in Albneško jedilno	35	40	Oreški (Muskat)	260	300
Corfu jedilno fina in najfineja	38	41	Té	160	600
Dalmacija jedilno fina in najfineja	37	40	Vanilja (1 kilo)	38	58
Istra	37	39	Žafran španski	38	72
Laneno	35	35	Galun	8	50
Pavoljno ali bombažno	32	50	Potašoj	21	22
Ribje hambursko (3 krone)	55	—	Rij domaci in tirolski	9	—
Olein	34	—	istrski	8	50
SADJE: Pomaranče Sicilije (1 zaboj)	3	50	Soda	6	9
Limoni (1 zaboj)	4	6	Kolofonij ameriški	7	9
Kaperi	60	62	Vtloe (Himstein)	4	8
Rožiči puljski novi	9	11	Mjilo kandijsko	15	—
„grški stari“	5	7	Corfa	23	33
Mandlji puljski	84	94	Cunja	16	18
romanski	85	—	Gobe za konje	5	17
siciljski	83	85	za toaleto	9	27
puljski grenki	100	—	Ježice iz Azije	25	26
Lešniki novi ital.	26	27	grška	14	17
istrski	30	35	domača	8	50
Česplje suho iz Bosne in Srbije nove	20	21	Žveplo rimsko v kosih	7	7
„stare“	13	15	siciljansko zmljoto	7	50
iz kranjske in hrvaške	16	50	RIDE polenovke nove	25	32
Pinjoli	76	77	stare	20	23
Figo Calamata v veneli nove	14	16	Arniki Yarmouth (1 sod)	12	18
„v vročah stare“	13	14	Sardelle istrske	15	21
puljske v sodih	13	14	usnje za poplate	155	178
iz Smirne	38	32	usnje teletina	359	616
Cebe Elemé nove	26	36	kravina bela in črna	145	250
Cismó	22	24	kožo surove volovske domače	47	55
Stanehlo	19	—	dalmatinske in bosenske	73	98
Samos črne	27	22	amerikanske	115	135
Rozine Sultan nove	29	41	kravje iz Indije	124	156
Grozdičje (oposa) grško	22	23	telečje	190	200
rudeče (korinte)	25	—	janeje dalmatinske	60	75
siciljsko Lipari	29	31	zajeje (100 komadov)	28	38
RIZ ALI LAŠKO PŠENO:			VOLNA bosenska	108	115
Italijanski navadni do 1/4 fini	16	19	albanske	115	120
Italijanski fini in najfinejši	20	21	grška	130	140
Indijski	13	30	iz male Azije	120	125
SLANINA IN MAST: Slanina ameriška	55	61	istrska	—	—
Mast Bankort	63	64	LES: Deske 1" debele in 7" široke za 100 kom.	34	36
Wileox	62	63	„ „ „ 8 9 „ „ 850 colov	45	50
Loj dalmatinski	40	—	„ „ „ 10/14 „ „ 1200 „	86	90
tržaski	41	50	„ „ „ 8/12 „ „ 1200 „	60	62
Stearina	67	80	„ „ „ 10/14 „ „ 1200 „	67	71
Srce iz stearine	76	116	Skureto 1/2 „ „ 8 12 „ „ 1200 „	35	37
iz parafine	92	75	Remeljni 3/4 „ „ 100 kom.	38	60
PETROLJE v sodih	12	75	„ 1/2 „ „ 100 „	35	37
v zabojih	16	50	„ 1/4 „ „ 100 „	20	30
DOMAČI PRIDELKI: Maslo štajersko I. vrste	100	102	Dilo 2" „ „ za 1 cola	—	12
Maslo hrvaško	80	85	„ 1 1/2 „ „	—	11
Leča naravna	16	20	„ 2" mere nove	—	19
Fižol avito rudeči novi	10	30	„ 1" „ „	—	13
temno rudeči	10	—	Deske po 1" debele in 7" široke za 100 kom.	18	30
bohinke novi	11	30	„ „ „ 8 9 „ „ 850 colov	34	36
rumeni	9	50	„ „ „ 10/14 „ „ 1200 „	61	68
zeleni	10	75	„ „ „ 8/12 „ „ 1200 „	48	50
kanarček	12	12	„ „ „ 10/14 „ „ 1200 „	51	53
okretno (koks)	12	75	Skureto 1/2 „ „ laška mro debele 8/12 1200 „	43	44
beli dolgi	10	75	Remeljni 3/4 „ „ 100 kom.	42	43
okrogli novi	10	30	„ 1/2 „ „ 100 „	24	26
mešani novi	8	8	„ 1/4 „ „ 100 „	22	24
Konopljno drobno	16	20	Dilo 2" „ „ oola	—	10
debele	10	—	„ 1 1/2 „ „	—	11
Prosó belo	11	11	Trami od 1/2 do 1/4 kubični čevlji	35	36
Zelje kranjsko	3	—	„ 1/2 do 1/4 „	36	38
Korun	3	25	Bordonali od 24 naprej	45	48
ŽITO: Pšenica ruska	12	12	Drva za kurjavo bukova, sočenj	11	13
banaška in ogrska	12	13	Oglje bukova za 100 K.	2	50
Koruzna Galac, Ibraila	6	75	po tržkih cenah prodaja se tukaj v magazinu	—	—
Odesa	—	—	SENO dobro volovsko (dun. cent.)	1	50
ogrska in banaška nova	6	65	navadno konjsko	1	30
hrvaška	6	60	SLAMA (škopa rženo)	2	—
Rž, Galac, Odesa	9	9	za steljo, pšenična	1	60
Ječmen	7	7		1	80
Oves banaški, ogrski	6	50			

DOMAČE STVARI.

Politično društvo „Edinost“. Podpisani odbor vabi vse svoje ude in druge rodoljube na Primorskem k javnemu občnemu zboru, ki bode dne 3. marca v Komnu v dvorani g. Švare Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Sporočilo tajnika.
3. Sporočilo denarničarja.
4. Petičija na državni zbor v zadevi nove davkove postave.
5. Volitev novega odbora.
6. Posamezni predlogi.

Pri občnem zboru se tudi razdeli med vse nazočne spomenica društva Edinosti na visoko ministerstvo. Začetek zborovanja točno ob 3. uri popoldne.

V Trstu, 20. februarja 1881.

Odbor polit. društva „Edinost“.

Društvo Edinost napravi dne 26. februarja t. l. v gledališču „Politeama Rossetti“ veliko

besedo s plesom v dobrodelen namen ter vabi najuljudnejše vse rodoljube na Primorskem, da se vdeležijo te veselice, pri kateri se bode vršil ta le Spored:

1. A. Hajdrih: „Slava Slovincem“ — poje zbor.
2. Josip Ogrinec: „V Ljubljano jo dajmo“ — vesela igra v treh dejanjih, — igrajo domači zbrani diletantje.
3. A. Hajdrih: „Mor-narjeva tožba“ — poje zbor in bariton solo.
4. A. Vogel: „Cigani“ — poje zbor in tenor solo.

Po besedi začne ples pri katerem svira domača okoličanska godba. — Začetek točno ob 8 uri zvečer.

Denarnica se odpre točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina k besedi in plesu v prtiličje 60 soldov, na galerijo, samo k besedi, 25 soldov, se-deži (naslanjaji) 40 soldov, lože v prtiličju 3 gold. lože v I. redu 2 gold.

Vstopnice, sedeži in lože prodajajo se: v slovanski čitalnici, Via alle poste, št. 10, — v kavarni „Bott“, — v kavarni „Commercio“ in v prodajalnici g. Franca Žitka, Corsia Stadion

št. 1, do 26. t. m. opoldne, potem pa samo pri gledališni denarnici.

Pri besedi sodelujejo brezplačno pevci skedenjski, šentjernejski in tržaski, skupaj blizo 80 pevcev, igralne moči tudi vse sodelujejo brezplačno v dobrodelen namen.

Društvo „Edinost“.

Karneval v Trstu je jako zanimivo pogledati. Prilika je dana zunanjim Slovincem, da si ogledajo veliko maskerado in korso, ako se hoté vdeležiti igre in plesa v saboto v velikem gledališču „Politeama Rossetti“.

Upamo, da nas tržaski Slovinci počasti obilo naših bratov in tako pokažejo do nas gorko sočutje.

Bal nižjih častnikov Jelačićevega polka, ki je bil zadnjo saboto, vreden je, da se ga pohvalno spominjamo. Prekrasno so vojaki odličili veliko dvorano pri „Zelenem hribu“, kakor tudi druge sobe in vhod. Sečlo se je razen vojaštva tudi zelo veliko družega ljudstva, zabava je bila jako živahna in dostojna vrlenu polku.

Hrvatska Čitaonica v Kastvu napravi zabavo dne 23 i 28 t. m. s tem sporedom: 1. Predstava „Silo za ognjilo“ igra iz domačeg života v Kastvu god. 1743. 2. Pjevanje. 3. Igra na gusle i glasovir. 4. Šaljiva tombola. 5. Ples.

Dne 28. eventualno predstava „Novci za diplomu“ i kostumirani ples bez maske.

Početak točno na 1/8 8 sati. *Odbor.*

Ljubljanski „Sokol“ napravi maskarado pustni vtorek 1. marca v prostorih Ljubljanske Čitalnice. — Priti je maskirano ali v salonske opravi, ter plačajo zadnji pri vstopu, kateri brez vstopnice vstop ni dovoljen, globo 20 sold. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Vstopna znamenja se dobivajo 27. in 28. februarija ter 1. marca od 2. do 4. ure popoldne v prvem nadstropju Ljubljanske Čitalnice po teh cenah: Za Sokolovce in pevce po 50 sold., za člane drugih narodnih društev po 1 for., za rodovine treh oseb po 2 forinta. Vsak, kdor ni član nobenega narodnega društva, plača brez izjeme po 2 for. vstopnine. — Vstopna znamenja se bodo dobivala le proti izkazu vabil.

Maksimilijan Angeli †, prejšnji tržaški župan, je zadnjo saboto za pljučnico umrl. Pogreb je bil v ponedeljek velikanski, 60 krasnih vencev so nesli ob rakvi. Telegramov je došlo nad 100, največ iz Istre. Kdor ni imel oči zavetanih, lahko se je pri pogrebu kaj naučil.

Jošt Čuk † trgovac v Dolenjem Logatcu, velik rodoljub in podpiratelj narodnih stvari, umrl je zadnji teden v najboljših letih.

Promembe v tržaško koperske škofiji. Č. g. Božo Depiera, upr. župe v Griznjanu, sel je v začasni pokoj. Griznjansko župo bo oskrboval č. g. Kocijancič, dozda upr. župe v Kostanjici; za upr. te župe je imenovan č. g. Peter Zobac, dozda duh. pomoč. v Griznjanu. Kaplanija Sv. Matija (pri Kastvu) je podeljena č. g. Vinku Dubrovniku, dozdanjemu kaplanu v Zvoncu. Č. g. Mihael Laginja, dozda duh. pomočnik v Lovranu, imenovan je za kaplana v Zvoncu; in za duh. pom. v Lovranu č. g. Andrej Mikiša, dozda kaplan Sv. Katarine v Pieni, na katerega mesto pride č. g. Fran Korelič, dozda kaplan v Ksikli. Č. g. Blaž Zadnikar, dozdanji uprav. župe pri Sv. Ivanu je imenovan za uprav. župe v Grdoselu. Sv. Ivanska župa je poverjena č. g. Ivanu Gabrieliču, ceranskemu kaplanu v Zminju. Č. g. Ivanu Hrovatu, dozdanjemu upr. župe v Cerovlju, je poverjena župa v Novakih, in za žup. uprav. v Cerovlju je imenovan č. g. Karol Žnidarič, dozdanji duh. pomoč. v Gračišču. Č. g. Fr. Svetičič, dozdanji uprav. župe v Gročani, je imenovan za kaplana v Predloki, in za uprav. Gročanske župe č. g. Florijan Zalokar, kaplan v Dragi.

Imenovanje. Cesar je imenoval vikarja v Krku, Matija Oršiča in administratorja krškega dekanata Antona Buničiča za kanonika v Krku.

V državni proračun za to leto je vlada postavila 22.000 gld. za uničevanje trtne uši na Primorskem in 5000 gld. za državna dela pri vsuševanju oglejskega močvirja (barja).

Ljudsko štetje. Še vedno se čuje kaj zanimivega o ljudskem štetju. Pek Lovrenc Demšar, nad Poljanami v okraju Skofjelohe doma, misli, ker zna tarok igrati, da je trd Nemec in zato je vpisal za Nemca sebe in vse svoje delalce. Zda bo gotovo njegov kruh bolj bel, tehniši in imenitnejši, ker ga je v nemščini opral.

G. Vesteneck, kakor poroča Pol. Corr. ni oken pobijal gosp. komisarju v Litiji ter ga tudi zraven ni bilo. Od druge strani pa se trdi, da to ni res i da preiskava dokazuje, da se je on skandala vdeležil, če tudi se skušajo dobiti krive priče za njegovo nedolžnost. Mi menimo, da litijski župan ni brez vzroka zatožil Vestenecka i da se je dobro prepričal, predno se je zoper njega obrnil.

V tiskarni J. Kraja v Novem mestu so na svitlo prišle „Cerkvene pesmi na čast sv. Rešnjemu Telesu.“ II. del za mešani zbor, vglasbil P. Hugolin Sattner. — Ker take zbirke dozda še ni bilo, bode s tem gotovo ustrezno pevovalcem in orglavcem. — Pesmi so natisnene z dovoljenjem visokosti. Ljubljanskega škofijstva, torej se smejo rabiti pri očitni službi božji. — Oblika je jako lična, papir lep in trden, tedaj cena, 80 kr., ne previsoka. — Kdor pošlje imenovani znesek po nakaznici, dobi pesni franco. — Sicer se dobé tudi po bukvarnah.

Pri Kraju se tudi še dobe „Cerkvene pesni“, del I. istega skladatelja za 50 kr.

Laški železniški vlaki zelo neredno dohajajo v Trst i po cele ure zamujajo; zato so se od več krajev v blaženo deželo pritožbe poslale. Železniški red v Italiji je na slabem glasu. Sploh pa tudi vsa materiala ni ne velja; vagoni so taki, da se človek zaradi nesnažnosti in grdobes skoro sesti boji.

Tržno poročilo.

Kava. — Še vedno prav po ceni, pa se utegne podražiti, ker zdaj je začelo večje vprašanje po njej.

Olje. — Šno namizno se kupi jako dobro po nespremenjenih cenah, jedilno se je še celo za malenkost podražilo.

Sadje. — Sultanina vedno dražja, prav tako opaša, ker je pomanjkuje, fige ceneje in tudi roždi.

Riž. — se kupuje po vedno nižjih cenah, katere pa utegnejo poskočiti, ker sedanje cene so nad vsa mero nizke. — Indijski riž postane pa cenejši, ker ga tukaj pričakujejo dve veliki ladji direktno iz Ranguna.

Most in speh. — vsak dan draži, ker tudi v Ameriki cene rastejo zaradi bolezni med prešičih.

Petrdije. — gre od rok po jako trdnih cenah in utegne morda še ta teden poskočiti za 1/4 gold., ker se ne pričakuje nič novega blaga. —

Domači pridelki. — fižol brez vsake nade za boljše, maslo silno drago in iskano, slive po trdnih in stalnih cenah, korun še precej v dobrem menenju. *Les.* — vedno v slabšem menenju, ker nij kucev. — *Seno* in *slama* v dobrem menenju.

Dunajska Bors.

dne 16. februarija.

Enotni drž. dolg v bankovcih	73	gld.	85	k
Enotni državni dolg v srebru	76	"	50	"
Zlata renta	89	"	80	"
1860. državni zajem	131	"	50	"
Delnice narodne banke	815	"	—	"
Kreditne delnice	296	"	—	"
London 10 lir sterlin	117	"	65	"
Srebro	—	"	—	"
Napoleoni	9	"	30	"
C. kr. cekini	5	"	54	"
100 državnih mark	57	"	40	"

TEODOR SLABANJA

— srebrar v Gorici —

ulice Morelli štev. 17.

prilporeča vis. častiti duhovščini cerkveno orodje najnovjše oblike, ki je ima že napravljeno ali je hoče napraviti kakor se bo želelo, namreč:

monstrance, kustodije, kelhe, ciborije, svetilnice, altarne, tabernakuljke in štacijske, kulinice s kad. čolnici,

altarne in benderne križe, kanonske table, relikvijarje, kotlice za blagoslov, vodo, posode za sv. oje, držala za sveče, itd.

Tudi se pri njem staro cerkveno orodje v ognju posrebrni, pozlati, izčisti in popravi; zavzuje se tudi, da bo vse po poslanih narisih, kakor se mu blagovolji naročiti, v kar naj bolj mogoče kratkem času in po nizki ceni izgotovili.

Na blagovoljna vprašanja se radovoljno odgovarja in vsako blago dobro shranjeno in poštnino prosto pošilja.

3—3

Prsni

BOMBONI IZ TRPOTCA

(Spitzweigerich-Brust-Bombons)

za ozdravljanje pljučnih in prsnih bolezni, kašlja, hripavice, pike in zasleženja sapnika.

Nepreocenljiva rastlina, katero nam ponuja priroda v blagor trpotčega olivskega rodu, hrani v sebi do današnjega dne nedojasno skrivnost, vneti slezenci grla in sapnika urno in zdatno polajšanje daje, in tako ozdravljenje dotlečnih organov naglo pospešuje. Ker pri našem izdelku damo posebno pazilo na našo posušeno rastlino, prosimo, posebno paziti na našo gospodski vpisano varovalno marko in na podpis na listku, ker le tak je pravi.

Viktor Schmidt in sinovi,

c. kr. fabrikanti, WIEN, IV. Alleeasse Nr. 48.

Cena ene skatljice 30 kr.

Se dobiva pristno samo v lekarnah: E. Leitenburg, C. Zanetti in P. Rocca v Trstu, in G. Cristofaletti v Gorici. 1—11

NEVARNA BOLEZEN ki napada mnogo ljudi.

Ta bolezen se prične z majhnimi nerednostmi i želodcu; če pa se zanemari, napade ves život, kakor ohliti, jeta in sploh vse prebavilno dele, človek zelo oslabi i le smrt ga more bolečini oteči. Bolezni sami večkrat bolniki ne umejo. Ako vendar bolnik sam sebe vpraša, potem lahko razvidi, kje in kakošna je njegova bolezen.

Prašanje: Ali imam kakšno bolečino, ali me kaj tiči, ali teško sopen po jedi? Ali se slabo čutim, ter se mi dela omotica? Ali so moje oči rumenkaste? Ali nimam na jeziku, na nebu in zobeh debelega žlema, ko se zbudim in imam li slab okus v ustih? Ali imam bolečine v laktenceh in na križu? Ali ne čutim na desni strani kakor bi se jetra večala. Ali ne čutim trdnosti in omotice, ako po konci stojim? Ali je izcepanje iz ledice nekoliko ali zelo barvano in ali se dela vsedeč v posodi? Ali se po jedi pri prebavljanju trebam napihaje? Ali se napravjajo vetrovi in se riga? Ali večkrat sree močno ne bje? Te razne prikazni ne nastopijo vse k malu, ali posamezne bolnika nekoliko časa mučijo in so predhodnice zelo hude bolezni.

Ako bi se bolezen dalj časa zanemarljavo, povzročuje suh kašel in slabosti. Pozneje povzroči suho kožo z umazano rujavo barvo; na rokah in nogah je vedno mrzel pot. Ko se bolj muči bolezen na jetrih in ledicah, začnejo se tudi revmatične bolečine in navadno ozdravljanje te hude bolezni je popolnoma brez uspeha. Zelo važno je, da se ta bolezen naglo in točno ozdravlja, precej v začetku, kar se lahko zgodi z malo zdravilom kar je pravo sredstvo, da se bolezen odpravi, da se okus vrne in prebavila v prav in zdrav red pridejo. — Ta bolezen se imenuje „bolezen na jetrih“ in pravo in najboljšo zdravilo je „Schöker izleček“, napravljeno iz zelšč, ki se dela v Ameriki za vlastnika A. J. White v Novem Jorku, Londonu in Frankfurtu na M. To zdravilo odpravi vzrok bolezni in bolezen samo v vseh delih prežna.

Zaloga za Štajersko, Koroško, Kranj ko, in Primorsko.

V TRSTU: Lekarna al Camello Corso 25 Giov. Batta Foraboschi; Lekarna piazza Grande: Paolo Rocca.

V Celji: Jos. Kupferschmid; Baumbachovi dediči, A. Marek; v Nemškem Landsbergu: Henr. Müller; v Gorici: I. Cristofaletti; v Gradcu: Fr. X. Gschihay, lekarna k sv. Ani, Minzgraben; v Celovcu: Pot. Birnbacher Jos. Nussbaumer; v Ljubljani: Jul. pl. Trukocy; v Mariboru: Jos. Noss, v. König; v Radolci: A. Roblek; v Bečlaku: Kumpfovi dediči; v Admontu: G. Scherl; v Rottermannu: F. X. Illing; v Hermagoru Jos. Richter; v Kamniku J. Močnik; v Lipnici: Othm. Ruschheim; v Novem mestu: Dom. Rizzoli; v Tavis: Jan. Siegel; v Zadru: lekarna Androvič.

Vlastnik A. J. White; na debelo pri I. Harna, dipl. lekarnar, na Dunaji, II. Rafaelgasse 10, in G. et R. Fritz, drogist I Bräunerstrasse 5, in v Budapešti: pri Jos. pl. Török, lekarnarju, Königsgasse 12. 6—2

Glavna zaloga

izvrstno

PIVE iz pivovarne STEINFELD

(bratov Reiningshaus v Gradcu)

PRI ANT. DEJAK-u JUN.

via degli Artisti v Trstu.

Prodaja v sodcih in boteljah.

32—8

Tinctura Rhei. Comp. vulgo

FRANCOVA ESENCA

ki jo izdeluje

GABRIEL PICCOLI

lekar „pri angelu“, v LJUBLJANI, na dunajske cesti.

Pomagala je že mnogo tisoč ljudem k zdravju, kakor se lahko dokaže iz mnogih pohvalnih pisem. Ta esenca ozdravi bolezni v želodcu in v spodnjem životu, grižo, krč, želodčno in prehodno mrzlico, zabasanje, hemorjide, rumenico itd., vse bolezni, ki znajo smrtno postati, ako se za časa ne ozdravijo.

1 steklenica velja 10 kr.

Spod 12 steklenic se ne razpošilja, ktere skupej s zavitkom in poštno pobotnico veljajo gl. 1.40 kr. — Naroči se pri GABRIEL PICCOLI-ju, lekarju „pri angelu“ v Ljubljani, na dunajske cesti, s poštnim povzjetjem.

Spričala.

Prečastni gosp. Gabriel Piccoli, lekarničar „pri angelu“ v Ljubljani.

Srčno se Vam zahvaljujem za poslano mi Vašo izvrstno „Francovo esenco“, s katere pomočjo je moja žena v zelo nevarni bolezni popolnoma ozdravela. Ne bom opustil, Vašo izvrstno „Francovo esenco“ drugim bolnikom priporočati, da si z njo opomore. Se enkrat se vam z mojo ženo vred prelepo zahvaljujem in ostajem s posebnim spoštovanjem zvesto Vam udani

Blagorodni gosp. Gabriel Piccoli, lekarničar „pri angelu“ v Ljubljani.

Ko sem bil zbolel, ponudila mi mi je neka oseba eno steklenico Vaše „Francove esence“. Rabil sem jo po receptu in imela je tako dober uspeh, da se čutim sedaj popolnoma zdrav. Prosim Vas, pošljite mi še 12 steklenice Vaše „Francove esence“, da bodo služile nekemu prijatelju. S spoštovanjem

Miha Dubič, via del Boscetto št. 14, II. piano.

Knjigarna

Ferdinanda Raffaeli

na korsi blizu vodnjaka

ima mnogovrstne slovenske knjige na prodaj, prejemlje vse naročbe ter jih točno izvršuje. Sl. občinstvu na Primorskem je tedaj prilika dana, da si potrebnih knjig lahko naglo pristrbi.

Nagla in gotova pomoč

PLJUČNI BOLNIH

pri tuberkulozi (jetiki) v prvih dobah, pri hudem in kroničnem pljučnem kataru, pri kašlju vsake vrste, pri pasjem kašlju, hripavosti, teskeji sapi, zasleženju

potem pri

bramori, bledici, pomanjkanju krvi in pri okrevanju

po polufosforo - kislem

apneno - železnem

SIRUPU

lekarničarja Jul. Herbabny na Dunaju.

To zdravilo se razodeva s tem, da bolniku začne jed dobro dišati i da se radobi mirno spanje ter se okrepi vsled pomnožene krvi, trdnosti in ponočno potenje ponikavata, kakor tudi kašel vsled manj gostega sleza in celijo se s pospešenjem bolni pljučni deli. Mnogo zdravniških spričal in zahvalnih pisem, kakor tudi natančen poduk so nahaja v knjižici dr. Schweizerja, ki je priložena vsakej steklenici.

POHVALNO PISMO.

Gospoda lekarničarja J. HERBABNY na Dunaju.

Dolgo časa sem bila tako slaba, da sem večkrat omedlela. Poskusila sem Vaš polufosforo kisli apneno-železni sirup in prav kmalu mi je zelo odleglo. Okrepela sem ter dobila veselje do jedi in k maln sem popolnoma ozdravela.

Potem pa je zbolela moja 17-letna hčerka in po izroku slavnih dunajskih zdravnikov je oboleli levi del pljuče. K maln potem jo je napadla še huda pljučnica, katero je, hvala Bogu, ugodno prebila, ali vsa moči življenja so pri moji hčerki opesale in bilo se je najhujšega bati. Ker je mene Vaš apneno-železni sirup ozdravil, zato sem ga tudi svoji hčeri dajala in lahko trdim z najboljšo vestjo, da je le on mojemu detetu življenje ohranil in oslabljeno moč življenja zopet utrdil. Ti vidni uspehi Vaše dobrodelne iznašbe me nagibajo, da Vam, visoko spoštovani gospod, izrekam živo zahvalo v svojem in v imeu moje hčerke. Nama je dal Vaš apneno-železni sirup zaželjeno pomoč, naj bi jo dal tudi vsem tistim, ki imajo enake bolezni.

Hitzing, pri Dunaju.

Fani Reiner,

okrajnega komisarja vdova.

CENA 1 steklenica 1 gl. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavoj.

Prosimo, naj se izrečno zahteva apneno-železni sirup od Julija Herbabny in naj se gleda na zgoraj natisneno, od gosposke vpisano varovalno marko, katere mora biti na vsakej steklenici.

Glavna pošiljatelna zaloga za dežele:

Na Dunaji, lekarnica „zur Barmherzigkeit“ J. Herbabny, Neubau, Kaiserstrasse, 90.

ZALOGE: Carlo Zanetti, lekarnica via nuova 27 — Na Reki: M. Scarpa lekarničar; v Gorici: G. Cristofaletti lekarničar; v Ljubljani: J. Swoboda ul. Trnkozty lekarničar; v Pulji: A. Wassermann lekarničar. 12—3